

'Στῶν τρανῶν τὰ ρουθούνια μυρωδιεῖς καὶ λιθάνια,
 κί' ἄς ἰθὺς ἰδῶ πέρα
 τοῦ γυαλοῦ τὰ δελφίνα, τῆς σταρῆς τὰ καπλάνια,
 γιὰ νὰ πάρουν αἶρα,
 καὶ ν' ἀκούσουν πῶς σπᾶνε τῆς δουλείας οἱ κρῖκοι...
 Κοκορί, Κοκορίκι.

Σεγασθῆτε καύμοι,
 τῶν μαχῶν μπυχιονίταις,
 ἄς φουσκῶνουν λαϊμοὶ
 φορτωμένοι επαλιταί.
 κί' ἄς σαλεύουν κί' ἄς τρίζουν τὰ σπαθιά μίς 'στὴ θήκη...
 Κοκορί, Κοκορίκι.

'Στὸ τρελλὸ Καρναβάλι,
 ποῦ τρελλάινει τὸ γίνος,
 ὁ καθεὶς ἄς προβάλλῃ
 σακαρακά ζωσιμόσι.

'Ἀς κυττάζῃ μὲ σίβας κεληναῖων ἄσκιρι
 τῆς κοιλίᾳς του τὸ πάχος,
 κί' ἄς περάσῃ μὲ γήνιας κί' ἄστακουσ οἰς τὸ χέρι.
 Στρατηγὸς ἢ Ναυμάχος,
 κί' ἄς φιλοῦ οἱ ραγιάδες τὸ χρυσὸ του μανίκι...
 Κοκορί, Κοκορίκι.

Μπάμε καὶ μπουμέ παταράκα 'στὴν οὐδέτερη ζώνη,
 ὁ Σουλτάνος ὁ φίλος κί' ἄλλους φόρους μαζώνει,
 ὁ δὲ Πρίσβυς ὁ Τούρκος 'στὸ Παλάτι πηγαίνει
 κί' ἄπ' ἐκεῖ ξαναβγαίνει,
 κί' ἔτσι κύρος λαμβάνει βουλαμένη συνθήκη...
 Κοκορί, Κοκορίκι.

'Ἀς πηδῶν τσαλεπῆδες
 μὲ Σινιόρας βαμμένιας,
 ἢ χρυσαῖς των λεπίδες
 μὰς δοξάζουν κρυμμένιας,
 μὰ σὰν 'βγοῦν ἀπομέναι μίς 'στῆς θήκαις ἢ Νίκη...
 Κοκορί, Κοκορίκι.

'Ἐξορματ' εὐσταλείς
 'στῶν χορῶν τὸ παρκέτο,
 κί' ὁ γλεντίσις Φασουλῆς
 μὲ Ναυάρχου κασκέτο
 ψάχνει νῆστρο μπουρλότα 'στῆς θαλάσσης τὰ φύκη...
 Κοκορί, Κοκορίκι.

Τοῦ Λεβιδῆ μαρτυρία καὶ θριάμβων ἱστορία.

'Ἡ δίκη τὸ Βασίλειον ἐκ βαθρῶν συνταράττει,
 κί' ὁ Κόκορης ἐπρόβαλε μαζί μὲ τὸν Μπεράτην,
 κί' ἦτο πυκνὸν τὸ πλῆθος
 κί' ἔπαλλε καθὲ στήθος,
 κί' ὁ Φασουλῆς τὸν Κόκορη χειροκροτεῖ μόνος
 καὶ μὲ πολλοὺς συγχρόνως,
 παρίστατο κί' ὁ Περικλῆς ἀνάμεσα 'στὸ σμῆνος
 τὸν θαρραλέον Κόκορη χειροκροτῶν κί' ἰκεῖνος,
 κί' ἐφώναζαν ἰδῶ κί' ἰκεῖ
 «Κοκορικὸ, Κοκορικεῖ.»

Ταῖς Λεβιδῆς λέγει
 καὶ οἰεῖται κί' ἡ στήγη,
 πῶς ὁ Σαχτούρης ἔδειχεν παλληκαριὰ μεγάλη
 κί' ἀπὶ τὸ τοστιλενε χαρτιὰ
 καὶ τοῦ γράφει φερρὰ πλατετὰ
 πῶς μὲ τοὺς Στόλους εἰμπορεῖ τῶν Φραγκῶν νὰ τὰ βάλῃ.

'Ὁ δὲ Λεβιδῆς φοβῆθαι
 τὴν ἀπειλὴν ἰκεῖνην,
 πλεῖσε, τοῦ λέγει, παρευθὺς
 πρὸς τὴν Αἰκατερίνην.
 'Ὅμως αὐτὸς ἐπίμενε κατὰ τὸ λέγειν ὄλων,
 καὶ τόβαλε σκελίτι
 κί' ἄμίτη μωσαμίτη
 νὰ πᾶρ κόντρα μόνος του τῶν ἠνωμένων Στόλων.

Γιὰ τὸ Θεό, τοῦ 'φώναζαν, καιρὸς δὲν εἶναι τώρα,
 κόψε τὴν τόση φόρα,
 ἰκεῖνος ὅμως ἤθελε νὰ κἀν συμφορὰ.
 κί' ἐπρόσμεν' ἰδοῦμαδες
 τῶν Φραγκῶν τῆς ἀρπάζεις
 νὰ πᾶνε νὰ τὸν εὐρουνε 'στῆς Σκιάθου τὰ νερά.

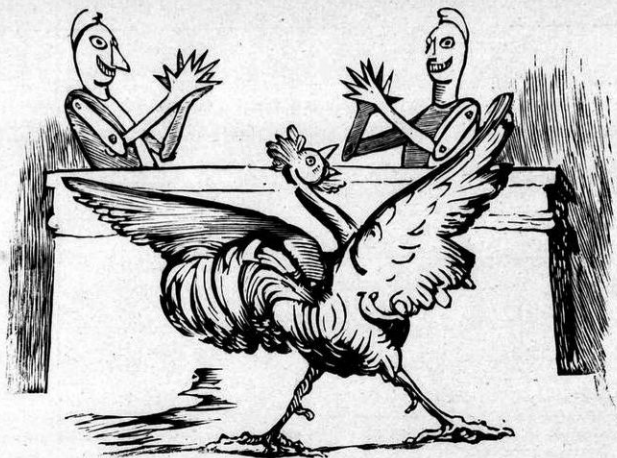
Πλὴν καιρὸ μόνον χάνει,
 μὲ φιλοῦκα δὲν ἴφην
 τῆς Εὐρώπης ἐκεῖ πέρα
 μ' Εὐρωπαϊκὴ παντιέρα,
 μὴτ' ἰτόλμησε καραβὶ
 μὲ τὴν Μοίρα νὰ πιαστῇ,
 κί' ἡ Φραγκὰ νὰ καταλάβῃ
 τί βερίκοικεν ἐστὶ.

Κί' ὁ Λεβιδῆς τῶν Ναυτικῶν μὲ τοὺς ἄλλους τοὺς φροστῆρας
 τίτομα γράφει καθὲ τόσο πρὸς τὸν Ναυκλήρον τῆς Μοίρας:
 «Ἄλλα λέξ κί' ἄλλα μὰς: κάνεις,
 βάλθηκα νὰ μὰς τρελλάνῃ.»

Μαρτυρεῖ πῶς εἶχε ρίψει, πῶς δὲν ἔμενε 'στὸ σπῆτι,
 κί' ἔγραφε καὶ 'στὸν μεγάλο τοῦ «Κανάρη» Κυβερνήτην,
 καὶ τὸν ρώτησαν γιὰτί,
 μὲ δὲν εἶπε τὸ διόντι...
 μυστικὸ θὰ τὸ κρατῇ
 γιὰ τὸν καθὲ πατριώτην.

Τρίτσι πάτωμα καὶ στήγη
 κί' ὁ Λεβιδῆς ταῖς λέγει,
 πῶς ὁ Μοίραχος τῆς Μοίρας τοῦ 'βαστοῦσε τὸ βαρὺ
 κί' ἄκουσε τὸν Θεοδωρῆ.
 κί' ὁ Λεβιδῆς θυμωμένος ἔλεγε τοῦ Βασιλεῖα
 πῶς δὲν γίνεται δουλειὰ,
 κί' ἡ τῆς Μοίρας ὁ Σαχτούρης ἐξ αὐτῆς ἀνακαλεῖται,
 ἢ παρὰ τῆς Λεβιδῆ παρευθὺς ἰπακταλεῖται,
 γιὰτι δὲ περὶ μυχθῆτος
 καὶ λα μούζικα φινίτο.

Καὶ τὸ Στέμμα βυθισμένο σὲ μεγάλην συλλογῇ
 μούλεγε πῶς δὲν συμφερεῖ τίτοτσι ὄρακι ἀλλαγῇ,
 πλὴν ἐπίμεινα κί' ἐγὼ
 νὰ μοῦ κἀν τὸ χατήρι...
 γιὰ νὰ μὴν πολυλογῶ
 'τέλεωσι τὸ πανηγύρι,

καί σάν εἶδε τὸν Λεβίδη θυμωμένο Καθ.-Ντόρο
 ἦρε τὸν κοντυλοφόρο,
 κι' ὁ Σχχτούρης ἀνεκλήθη, κι' ἔλ' οἱ πολεμάρχ' οἱ πούροι
 μου φωναζάν αἰπούρι πούρι,
 ἔχεις κούτελο καὶ μούρη».

Πλὴν ἐγὼ πολλὰ μοχθήσας κι' ὑπὸ βάρος κεκυφῶς
 ὑπερσιῶν μεγάλων,
 τὴν ἀνάκλησιν εἰκίην δὲν τὴν ἔβγαλα 'στὸ φῶς
 πρὸς ἀποφυγὴν σκανοδάλων,
 μὰ σάν εἶδα πῶς καὶ πάλιν ὁ Σχχτούρης δὲν ἰδρόνει
 κι' ἐκ τῶν τόσων προταγῶν μου μῆτε μίζιν ἐκπληροῦει,
 καὶ σάν εἶδα πῶς καὶ πάλιν δὲν θὰ κἀνωμε χωρῶ,
 πῶς φαρὰκια τηγανίζει μὰ χραρὰ 'στὸ μαγειρῶ,
 ξανατρίχω μὲ γεινάτι
 μὲ καὶ δὴ μὲς 'στὸ Παλάτι,
 καὶ τοὺς εἶπα... τί δὲν εἶπα ;
 'στὸ νερὸ πῶς κἀνωμ τρύπα,
 καὶ παραίτησιν θὰ δῶσω τῶρα πλὴον δίχως ἄλλο
 κι' οὐτε θὰ τὴν ἀναβάλω,
 ὁ Λεβίδης στέκει ντούρος, τὴν παραίτησί του δίνει,
 καὶ τζορτζίνα δὲν θὰ γίνῃ,
 πλὴν ἀναβάλλε τὴν πάλι, μου φωναζοῦν ἀπὸ 'πάνω,
 τότε πλὴον τί νὰ κἀνω ;
 τὴν ἔξαναπῆρξ 'πίσω
 δίχως γρῶ νὰ ζεστομῶσω.

Τότε μούγραψαν ἀπίσω πῶς τῶν λύχνων τὰς ἀφὰς
 πῆγαν κι' ἔκουσαν τῶν Τούρκων βλοκλήρους τὰς τροφὰς,
 κι' ἐροβήθηκκαν οἱ Τούρκοι κι' ἡ Τουρκάλαις ἢ μαριόλαις
 κι' ἔγινε μεγάλη φίστα,
 μὰ ξαναγράψαν κατόπιν πῶς δὲν ἐκαθῆκαν ὄλαις
 κι' ὅτι μένουμ κἀτι ρίστα,

κι' ἔγραψα πρὸς τὸν Σχχτούρημ εἰσὺρὲ μὲ καμπόσαις μπά-
 γιὰ νὰ κἀψῃ καὶ τῆς ἄλλαις.

Αὐτὰ λοιπὸν συνέβησαν καὶ τόσα ποὺ δὲν εἶπα,
 μὰ μέσα σ' ὄλα τέλλα
 μὲ σγῆδια μεγάλα
 ὁ Θεοδώρῃς μεδούτελι συχὰ τὸν Σουμκρίπα,
 ποὺ λὲς πῶς ἦτανε κι' αὐτὸς τοῦ Συμβουλίου μέλος...
 εἰς τὸν «Ρωμῶνα» τὸν προσεχὴ συνέχεια καὶ τέλος.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Βιργιλία Μαλακίση καὶ Σωμάνης Περικλῆς,
 χαίρειτε τὸ ζευγάρι κι' ὁ Ρωμὸς ὁ μερακλῆς,
 καὶ τοὺ ζαίει μὲ κουρτία, νὰ κι' ἐκίνας, νὰ κι' αὐτῆ,
 ἕνας κῆρξ χαριτωμένος καὶ μὲ κῆρξ λατρευτῆ.
 Οἱ γρῶσοι τὸν ἄραδῶνας ἦγιναν 'στὸ Μασολόγῃ
 κι' ἔψαλαν τὴν ἔνωσιν τῶν ἀπαλοῦ Χαριτωνόγγῃ.

'Ἐταιρεία Μουσικῆ
 κι' ἀληθῶς μοναδικῆ,
 ἔδωκε δὴ συνουλίαις, κι' ἀνεκράυγατε τ' ἄσκιρξ :
 ἐχίλιε χρόνια νὰ μὰς ζῆσῃ, κύρ Μασέτρο Καμηλιέρῃ.

Διεβάστε τὸν Ἀ λ ι γ α ν, ἦγουν τὸν Πι κ ο υ γ λ ο ν,
 μῆστοριαν πρώτης,
 ποὺ μετ' εἰκόνα κατ' αὐτὰς τὸν ἔβγαλε ποικίλων
 ὁ τῆς Κ ο ρ ι ν ν η ς Χρῶστῃς.

Ὁ ἰδεόφῃς τοῦ ποιητοῦ Σωτήρος Στρατήγιος
 Ἀσκληπιῶδης ἄριστος ἐξῆθεν ἐν ὀλίγῃς

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον ἀριθμὸς δεκαεννιά,
 'στῶν Πινακῶν τὸν δρόμον, πρὶν νὰ φθάσῃς 'στὴ γωνιά.